

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΑΓΙΚΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΟΠΩΝ

Ο ΑΙΝΙΓΜΑΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ "Χ. 52., Ο ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΟΣ ΦΑΝΤΟΜΑΣ

"Ένας παράξενος Πολωνός σπουδαστής. Τό πείραμα τών συνεικων του. Μιά πρωτότυπη παρακολούθηση. Η μυστηριώδης έπιστημονική διατριβή του Μπέερ Σνάτσα. Πώς ανακάλυψε ο κατάσκοπος "Άλτερ Στρώμ. Στο μπάρ του Σαιν Ντεν. Μιά ύσπητη Ρωσίδα χορεύτρια. Η απειρασία του "Φαντομά", κλπ.

Παρισινή άστρινομία, ύστερ' από μιá επίμονη παρακολούθηση, κατόρθωσε ν' ανακαλύψει δύο και λίγον καθό το δίχτυ μιάς μεγάλης σπείρας και ασκόπων και να συλλάβη τούς πιο επικίνδυνους. Μεταξύ αυτών συνελήφθη κι' ο διάσημος Πολωνός κατάσκοπος "Άλτερ Στρώμ, ο οποίος ήταν γνωστός με τ' όνομα "Φαντομάς, γιατί κατορθώνει πάντα να εξαφανίζεται με μιá καταπληκτική εικόνα. Η ιστορία του είχε άρεσει ένδοξαίμονα κι' άξιζε τόν κόπο να σάς την διηγηθώμαι. Άκούστε την, λοιπόν :

Σ' ένα ξενοδοχείο, κοντά στην πλατεία της Γαλλίας, κατοικούσε έδω κι' ένα χρόνο ένας σπουδαστής, ο Μπέερ Σνάτσα. Ήταν ένας λεπτός και σοβαρός νέος, πολύ τακτικός στη ζωή του, άκρη κι' στην πληρομή του έννοιου του. Ο ιδιοκτήτης του ξενοδοχείου τόν θεωρούσε για μεγάλο έπιστήμονα και τόν σεβάται. Ήταν μάλλον μέτριου τού σμεινών να κάνει παρατηρήσεις στους άλλους έννοιαστές, για να μη άνησχυόν τόν σπουδαίο φίλο του. Οι έννοιαστές, φυσικά, που ήταν κάτι άπειροί έργατικοί και ήπιτοροϋιόαλληλοι, άσχυαν να μη βλέπουν με καλό μάτι τόν Σνάτσα, να τόν κατασκοπεύουν και να προσπαθούν να βρούν μιá ία για να τόν διώξουν από το ξενοδοχείο και να γλυτώσουν από το μαρτίριο του ξενοδοχού και τις παρατηρήσεις του. Μά ο Σνάτσα από τό πρωτό ως τό βράδυ δέν έκανε άλλη δουλειά, από τό να γράφει.

"Εργάζομαι σ' έπιγραφίδες. Γράφω άρθρα, Έλεγε σ' όσους τόν ρωτούσαν περίοργοι.

Σ' άλλους πάλι άπαντούσε μ' άδιαφορία :

"Ετοιμάω μιá έπιστημονική διατριβή για τις έξητάσεις μου.

Αιτή όστόσο ή ποιούρη άπασχόλησι του παραξένευε τούς άλλους έννοιους. Τόση μελέτη καταντούσε σκάνδαλο ! Δέν τόν ελζαν δη σ' ε μιá φορά να χαμογελάη στα κορτίσια τών άπέναντι σπιτιών, που ήταν ερωτευμένα μαζί του. Μά τή άνθρωπος ήταν λοιπόν αυτός ο σπουδαστής ; Η μόνη του διασκέδασις ήταν ή γραφομηχανή του, με την όποια έγραφε κάθε μέρα ως τή μιá μετά τα μεσάνυχτα. Πολλές φορές, θέλοντας να λύσουν αυτό τό μυστήριο, οι άλλοι κάτοικοι του ξενοδοχείου δοκίμασαν ν' άνοίξουν ξαφνικά την πόρτα του. Μά τή βρήκαν κλειδωμένη κι' άνοιξαν ένα σωρό βουσιές από τόν Σνάτσα. "Ένας τότε άπ' αυτούς πρότεινε να σκαρφαλώσουν από τό παράθυρο του και πατώντας στις προσεχούς του τοίχου, να γτίσουν ως τό μπαλκόνι του δοκιμίου του παραξένου σπουδαστού και να δούν επί τέλους τί κάνει. Ο πιο τολμηρός από τούς έννοιους σκαρφάλωσε πράγματι άδρόμια ως εκεί πέρα. Και τότε εδρε τόν Σνάτσα να εινε σχημαμένη μπροστά στη γραφομηχανή του, ενώ γύρω στό τραπέζι του ήταν σκορπισμένα ένα σωρό γράμματα και σημειώσεις. Κάθε τόσο ο Σνάτσα άφηνε τό γράφημο, για να συμβουλευθή ένα από αυτά τ' γράμματα και σημειώματα, και ξανάρχε πάλι με την ίδια προσοχή τή δουλειά του. Στις δώδεκα ή ώρα τή νύχτα σταμάτησε τέλος να γράφει. Άνοιξε ένα συρτάρι, πήρε από μέσα ένα άχρομο ύγρο, άλλάξε την πένα του κονδυλοφόρου του κι' άρχισε να γράφει μ' αυτό πάνω από τις διακτυλωγραφικές γραμμές τών χαρτίων μιά διάκληση όρα. "Έπειτα άφηνε τή χαρτίά να στεγνώσουν και κατόπιν τα έκλιε μέσα σ' ένα φακέλλο κι' έγραφε μιá διεύθυνσι. Ο Μπέερ Σνάτσα τενώθηκε ύστερα κατάσκοπος στην καρέλα του, χαμογυρήθηκε και τέλος σηκώθηκε για να κοιμηθή.



Ο "Άλτερ Στρώμ, σε δύο πόδες, όπως τόν έφοτογράφησε ή Παρισινή άστρινομία

Ο τολμηρός έννοιος ελζε ίκανοποίησι την περιέργειά του. "Ήξερε τόρα πολλά πράγματα για τόν μυστηριώδη σπουδαστή και τις μελέτες του. Αυτό τό λεικό ύγρο ήταν άσφαλός ένα ειδικό άχρομο μελάνι, τό όποιο χρησιμοποιούν όσοι θέλουν να στείλουν κρυπτογραφικά γράμματα. Μά για ποιο λόγο ο Σνάτσα έστειλε τέτοια γράμματα ; Και σε ποιόν ; Ποιές ήταν αυτές ή ύποθέσεις του, για τις όποιες σεννενοείτο μ' αυτό τόν τρόπο ; Μάταια ο έννοιος του ξενοδοχείου προσπαθούσε να δώσει μόνος του μιá εξήγησι. Τέλος αναγκάστηκε να καταφύγει στην

άστρινομία και να ζητήσει τή συνδρομή της.

Ο άστρινομός στην άρχή παραξενεύτηκε πολύ από τις άποκαλίψεις του άπλοίκου έννοιου κι' ύπέθεσε ότι ελζε να κάνει με κανένα τρελλό. "Υστερα όμως από μιá έπίσκεψη στον εκκρίνο, στο ξενοδοχείο δηλαδή που έμενε ο Σνάτσα, δέν άργησε να έξακρωθήση ότι ήταν αλήθεια όσα του ελζαν καταθέσει κι' ότι ο Μπέερ Σνάτσα ήταν ένας πολύ παράξενος σπουδαστής. Για να διαφωτισθ' ο μυστήριο, τό όποιο τύλιγε τόν Σνάτσα, διάταξε δύο από τα καλύτερα λαγονικά της άστρινομίας να τόν παρακολουθούν άγρυπνα. Πράγματι, ο άστρινομός "Άντρέ Βιτάλ και Πωλ Μαροάν έγκατεστάθησαν ως έννοιος στο ξενοδοχείο. Ο μυστηριώδης σπουδαστής, που πρόσχε και τή σκιά του, δέν ύποπτεύθηκε τίποτε. Την άλλη μέρα σηκώθηκε πολύ πρωί, κατέβηκε βιαστικά από τό δωμάτιό του, κρατώντας μερικά βιβλία και τόν μυστηριώδη φακέλλο, και βγήκε από τό ξενοδοχείο. Οι άστρινομικοί τόν ελζαν ύστερ' από λίγο στην όδo Ζερμάν να πλησιάζη έναν άφορα ντυμένο κύριο, να τόν δειχ' τό φακέλλο κι' έπειτα να συνεχίση τό δρόμο του. Ο Βιτάλ κι' ο Μαροάν χωρίστηκαν άμέσως. Ο ένας από τούς άστρινομικούς άρχισε να παρακολουθών τόν άγνωστο κύριο, ενώ ο άλλος έξακολουθούσε την παρακολούθησι τού σπουδαστού. Ο Σνάτσα προχώρησε κατευθείαν στη Μαροάν, έδειξε την ταυτότητά του και μπηκε στο Πανεπιστήμιο. Ο Μαροάν τόν άκολούθησε. Τόν εδρε να κάθεται λίγο στο άμφιθέατρο της Ιατρικής σχολής και κατόπιν να φύγει από μιá άλλη πόρτα. Από εκείνη τή στιγμή άρχισε ένα δραματικό νύηφι. Ο Σνάτσα, άν και δέν ελζε αντίληψη ότι τόν παρακολουθούσαν, όστόσο, έλιόβανε έξαιρετικά προφρακτικά μέτρα. "Άλλως ένα σωρό δρόμους, έπαινε ατόκιοινη, ταξί, και τέλος σταμάτησε σ' ένα ύποστο μπάρ του Σαιν Ντεν. Ο άστρινομικός τόν εδρε να πλησιάζη εκεί τρία ύποπτα άτοκωμένα και μιá γυναίκα, που καθόντουσαν στο βάθος του καταστήματος. "Ήσαν κι' οι τρεις γνωστοί στην άστρινομία, γιατί ελζαν καταδικασθή άλλοτε για διάφορες κλοπές. Δέν ύπήρχε λοιπόν καμιά άμφιβολία ότι ο Σνάτσα έτοιμάζε καμιά ύποπτη ύπόθεσι. "Άλλά ποιά ; Ο Μαροάν μπηκε τότε σ' ένα περιπτερο τυχερόνων, ζήτησε να τού δώσουν την άστρινομία και κάλεσε τόν Βιτάλ στο τυχερόνω.

Ο άλλος άστρινομικός τού διηγήθηκε τότε καταπληκτικά πράγματα : Ο άφορος εκείνος κύριος πήγε άμέσως στο Ταχυδρομείο. Μέσα στον κόσμο, ο Βιτάλ κατόρθωσε να τόν πλησιάζη και να διαβάση τή διεύθυνσι του μυστηριώδους φακέλλου, που κρατούσε στα χέρια του. Στελνόντας σ' έναν κάποιον Φράντζ Λίτκε, ήλιπορο, στο Βερολίνο, Ο άστρινομός τόν παρακολούθησε, ως την ώρα που έρριξε τό φακέλλο στη θύρα κι' έπειτα έτρεξε άμέσως στην άδωσα που σφραγίζονται τα γράμματα, έδειξε στον προϊστάμενο την ταυτότητά του και ζήτησε άμέσως να τού παραδώσουν τόν μυστηριώδη φακέλλο. Πράγματι, ύστερα από λίγα λεπτά, ο φακέλλος βρισκόταν στα χέρια του. Περιείχε δεκαέξι διακτυλωγραφικές σελίδες μιάς έπιστημονικής διατριβής. Ο άστρινομικός έτοιμαζόταν να τόν παραδώση πάλι στο Ταχυδρομείο, δταν θυμήθηκε ότι ο Σνάτσα ελζε γράψει μ' ένα άχρομο μελάνι και μιá δόκλιχη ώρα πάνω σ' αυτά τ' αχρτά. "Έτρεξε λοιπόν στην άστρινομία, τα έβρεξε με την κατάλληλη χημική συνενκυσία και σε λίγο εδρε να παρουσιάσει μιá πονοειδή έπιστολή. "Ήταν μιá λεπτομερής αναφορά τού «Χ. 52», ενός από τούς πιο επικίνδυνους κατασκοπούς της Γερμανίας, γνωστού στην ύπηρεσία της Γαλλικής "Αντικατασκοπείας με τ' όνομα "Άλτερ Στρώμ. Δέν ύπήρχε λοιπόν καμιά άμφιβολία ότι ο Μπέερ Σνάτσα κι' ο «Χ. 52» ήταν ένα και τό αυτό πρόσωπο.

Ο Βιτάλ, όταν τέλειωσε την άφήγησι του αυτή, άκουσε τόν Μαροάν να τού λέη :

"—Ελά γρήγορα με μερικόν συνανάλειψος στο μπαρ «Η "Απιστη Καρδιά», στη συνισκία του Σαιν Ντεν. Πρέπει να μιá μαζί ξεσέρη αυτός ο σατανάς...

Πράγματι, μετά λίγα λεπτά ένα ατόκιοινη σταμάτησε έξω από τό μπαρ. Ένα πλήθος άστρινωμάκων έπιασε τās έξόδους του και κατόρθωσαν έτσι να συλλάβουν τόν "Άλτερ Στρώμ, τόν Βόρς Μάλλερ και

ΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ Μ. ΖΑΜΑΚΟΪΣ

Ο ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ



κ. 'Ορτελαίν μπακε στο σαλόνι, κρατώντας ένα δέμα φακίνο, τυλιγμένο μ' εφημερίδες.

—Μιάντρε, Φινέττα, τί σου φέρνω ! φώναζε.

—'Η Φινέττα — που από πολλού έλαψε να τ' αβίζει αυτό το λεπτό χαϊδευτικό δέμα— έβγαλε τα γυαλιά από τη μύτη της και κούτσυε με άτορρα.

—Νά σου πώ, δέν μπορώ να καταλάβω τί έχεις μέσα εκεί, ελε. 'Ενα πελόνι, ένα καρπούζι, ένα καπέλλο...

—'Οχι.

—Τράβα, έπατέλους, τίς εφημερίδες, να τ' ούκει !...

'Ο κ. 'Ορτελαίν άνοξε τ' ό δέμα.

—Μπά ! Μά γυαλιά μ' ένα όραιο χρυσόφαρο ! φώναζε τότε ή Φινέττα. Και τ' ό θέλεις αυτό ;

—Μά τώρα συνήθιζονα πάλι τ' χρυσόφαρο σ' όλα τα σαλόνια. Είνε ένα όραιο όραιο, ένα στολίδι. Για σένα όμως είνε κάτι παραπάνω : Μά ζωντανή ανάμνηση ! Φαντάσου, αυτό τ' κόκκινο φαράκι έχει τ' ό ίδιο όνομα με μένα !...

—Πώς αυτό ;

—Μάλιστα... Πήγα στο μαγαζί τού Φρανξέν, έδω άντίκρι, να πάω μερικά πρόξες. Τότε μούδειξε τή γυαλιά και μού είπε : «—Νά, κίριε 'Ορτελαίν, κάτι που πρέπει να προσφέρτε στην κυρία σας : 'Εναν χρυσόκόκκινο Κυπριανό. Θα την ευχαριστήσει πολύ !...»

'Εναν Κυπριανό !... Δέν είχα ποτέ μου φανταστή πώς ύπαρχε φάρι Κυπριανός ! Και όμως, αυτό είνε τ' έσπληντικο όνομα αυτών των φακίων. Τά λένε Κυπριανούς, καθώς μού έξηγήθη τ' ο κ. Φρανξέν. Τό άγόρασα λοιπόν κ' έγω και σκέφτηρα πώς θά σ' ευχαριστήσση αυτό. Κί' έπειτα, έβραζε καμιά φορά, άν τυχόν και πεθάνω, θάχης κάτι να με θυμάσαι...

Καθώς ήταν αισθηματική ή κ. 'Ορτελαίν, συγκινήθηκε πολύ μ' αυτά τ' λόγια κ' άμέσως άνέλαβε τ' χρυσόφαρο από την προστάσια της.

'Εδώ πρέπει να πούμε, ένα κείνος από τους άναγνώστες μας, που τυχόν δέν είνε να τ' ξέρουν, ότι τ' κοκκινόχραιο αυτό φαράκι τού γλυκού νερού λέγονται Κυπριανόι, κ' άχι βέβαια Κυπριανοί !... 'Ο κ.

'Ορτελαίν όμως άλλαξε λιγάκι τ' όνομα τού χρυσόφαρου, είτε από φιλαντία, είτε κ' έξ αίτιας τού κ. Φρανξέν, που τού σερβίρισε έτσι τ' όνομα, για να είναι ευκολώτερα τόν πελάτη τον κ' άγοράση τ' φαράκι, (αλλά με τή γυαλιά, έννοείται. Άδθω έμπορικό κόλπο, που είχε κομποκαταρκτικές συνέπειες...

'Αλλοίμονο !... 'Υστερ' από τρείς μήνες ό κ. 'Ορτελαίν πέρασε ξαμικά από συγκρατή, άφηνοντας την χήρα τόν άταρηγόρητη.

'Η δυστυχισμένη κ. 'Ορτελαίν κάλεσε τή μεγαλύτερη αδελφή της, την δεσποινίδα 'Ορτανσία Σουντέν, να συγκρατήσει στο σπίτι της. 'Η γεροντοκόρη λάτρειε τή μικρότερη αδελφή της σάν μητέρα κ' όλη της ή έννοια ήτανε πως να δείχνη κάθε τιμή και δόξα στη μνήμη τού μακαρίτη. 'Όλα τ' πράγματα τού συζυγομένου κατόντησαν ιερά κειμήλια κ' άτ' όλα περισοτέρω, φυσικά, τ' κόκκινο φαράκι μέσα στη γυαλιά τον. 'Ητανε ένα πράγμα ζωντανό αυτό τ' φαράκι, που είχε μάλιστα και τ' όνομα τού μακαρίτη. Κί' ή χήρα τώρα απέδειξε προφητική έννοια σέ ζείνα τ' λόγια τού συζυγομένου :

—'Αν τυχόν θά πεθάνω, θάχης κάτι να με θυμάσαι !...

Λίγα παιδιά άγαμήθρησαν σ' αυτών τόν κόσμο, όσο εκείνο τ' φαράκι, ό Κυπριανός ! Κί' ή δού γυνάικε, μόλις άνοιξαν τ' μάτια τους, κάθε πρωί άρχιζαν την περιποίηση τού Κυπριανού. Καθάριζαν με προσοχή τ' χαιμάκια του, τού άλλάζαν σιγά-σιγά τ' νερό, φρόντιζαν να τού βρούν μικρά, μικροσκοπικά σχεδόν σκουληκράκια. Σκέφτηκαν, μάλιστα, να ρωτήσουν τους ειδικούς για τήν κατάλληλότερη τροφή τού φαρούκ' και παράγγειλαν στο Παρίσι, σέ ειδικό κατάστημα, τ' φαί τού Κυ-

πριανού. Δέκα φορές τή μέρα θερμομετρούσαν τ' νερό του και κανόνιζαν τή θερμοκρασία με καμιάτά πάγιο. 'Εν' άλόγεμα όμως ό Κυπριανός φαινόταν κακοδιάθετος. Άνογιόλιε πολύ συχνά τ' σπάραγμα του, σάν να άσφυκτιούσε, και δέν κοινοπούσε με κέφι. Άμέσως κάλεσαν τόν κτηνίατρο. 'Ο άνθρωπος, σιμνησιμένος να κίτ' άνη άγέλαδες κ' άλογα, δέν ήξερε τί να κάνει μπροστά σέ κείνον τόν ύδρωστο στενόμακρο όργανισμό τού φαρούκ', τόν χωρίς καμιά έκφορα και χωρίς θερμοκρασία. 'Απόσσο, για να δείξη πως κάτι κάνει, βού ήξε ένα πού-πουλο στο λάδι, κ' έστάζε τρείς σταλαγματίες στο στόμα τού Κυπριανού. 'Επειτα τόν παράτησε μέσα στο νερό. Τό φάρι άρχισε να ξερνά με άηλια τ' λάδι, και ό τού θαιμάτος, έγινε κακά !...

—'Απ' αυτή τή φασαρία ή δεσποινίς 'Ορτανσία κατάλαβε τήν αφάνταστη άδυναμία της αδελφής της για τόν Κυπριανό, τή ζωντανή ανάμνηση τού συζυγομένου τού άνδρός της. Τί θά γινότανε λοιπόν, άν καμιά φορά τ' καζάρωνε τ' φαράκι ; 'Η δεσποινίς 'Ορτανσία ούτε τοκμοίσε να φανταστή μ' τέτοια τραγωδία !...

Και όμως, αλλοίμονο !... 'Ενα πρωί, που ή αδελφή της ήταν έξω, ή γεροντοκόρη είδε με άπερίγραπτο τρόμο και άγωνία τ' φαράκι να έπιπλή νερό στην έπιφάνεια τού νερού τού... 'Αμέσως ή στοργή της έφερε τήν κατάλληλη έπινεση. 'Εστρέξε άντίκρι, στο μαγαζί τού κ. Φρανξέν, κ' έφερε βιαστικά ένα άλλο χρυσόφαρο, άκριβώς τού ίδιου μεγέθους, τ' άβραζε μέσα στη γυαλιά, αφού έβγαλε τ' νερό, κ' άνέπνευσε καταπραϊσμημένη.

'Η κ. 'Ορτελαίν έξακολουθήσε να δίνη στο ξένο εκείνο φάρι τ' άδια τρυφερά έπιπτα. Τοκβανε τίς τίς τρέλλες περιποιήσεις κ' ήταν ευσχερισμένη, μέσα στη μεγαλοχλία της.

'Ο καρφός πέρασε κ' ό δεύτερος αυτός Κυπριανός βρέθηκε ψάρος με μέρα. 'Η δεσποινίς 'Ορτανσία όμως άγωνούσε. Τόν άντεκα έστρεψε στη στιγμή μ' έναν τρίτο, κ' αυτόν μ' έναν τέταρτο. 'Επειτα ήθε ό πέμπτος, κ' ή κ. 'Ορτελαίν, που δέν είχε τήν παραμορφωθή ιδέα περί της ζωής τών κυπριανών, τούς φανταζότανε κοροκοζώητους.

Μιά μέρα, όστόσο, λίγο έλαψε να σιμδή τ' άνετανόρθοτο κ' ή δυστυχισμένη ή γεροντοκόρη πέρασε σιγίγιες πραγματικές άγωνίες. 'Εδώ ή αδελφή της έλειπε για έπίσκεψη στην αδελφή τού διαγίωρου, ό Κυπριανός, ό πέμπτος, παραμορφώ, πέρασε μέσα σέ λίγα λεπτά !... 'Η δεσποινίς 'Ορτανσία, έπιλωμένη άκίνητη στο κρεβάτι από τους ρευματισμούς της, δέν μπορούσε να τρέξη ν' άγοράση άλλο φάρι. Τί να κάνει ;

—Γρήγορα, Μαρία ! φώναζε στην ύπηρετρια. Τρέχα στού Φρανξέν, άντίκρι, και φέρε μου άμέσως ένα χρυσόφαρο, έμοιο μ' αυτό έδώ !... 'Αν ή αδελφή μου δέν βρη τόν Κυπριανό της, βταν γρήσει, θ' άφρωστήση !... 'Η Μαρία γρήσε γρήγορα λαχανιασμένη, φέρνοντας μέσα σ' ένα ποτήρι ένα μικροσκοπικό φαράκι.

—Τρέλλάθηκες, κορίτσι μου ! Τ' είν' αυτό ;... της φώναζε ή γεροντοκόρη.

—Δεσποινίς, δέν είχε άλλο, άπάντησε ή ύπηρετρια. 'Ενα και μοναχό. Τί να κάνω ; Τό πήρα...

—Παναγίτσα μου ! φώναζε ή 'Ορτανσία. Κί' άκούω τήν κυρία σου ν' άνεβαίνει τίς σκάλες ! Τί να κάνουμε τώρα ;... Ρίξτε γρήγορα μέσα στη γυαλιά και βγάλε τ' άλλο. 'Ο Θεός να βρήη τ' νεράκι του ! Γρήγορα !...

'Η κ. 'Ορτελαίν μπακε στο σαλόνι κ' ή πρώτη της δουλειά ήταν να πάη να ιδή τ' χρυσόφαρο.

—Τ' είν' αυτό ;... ρώτησε κατάπληκτη. Τ' είν' αυτό τ' χτικιάρικο ;

Πούνα ό Κυπριανός μου, ό Κυπριανός μου ;...

'Η δεσποινίς 'Ορτανσία συγκέντρωσε νομοιάς όλη τή δύναμη της κριτικιστικής της. 'Επρεπε να σόση τήν κατάσταση.

—Λοιπόν, θά σου τ' ά πώ όλα ! φώναζε. Φαντάσου... 'Ο Κυπριανός ήταν φαίνεται θηλικός !... Τόν είδα ξαμικά να κάνει κάτι σπασμοειδείς κινήσεις, ν' άγωνιά, και σχεδόν άμέσως, γέννησε αυτό τ' μικρό... Πέρασε όμως πάνω στη γέννα !...

'Η κ. 'Ορτελαίν, ευσχεώς, δέν είχε ιδέα ιχθυολογίας. Κάθησε κατασυγκινημένη κοντά στη γυαλιά, συγκρατώντας με τ' ά δύο της χέρια τους παλμούς της καρδιάς της. Τά μάτια της γέμισαν δάκρυα. Ψιθύρισε :

—Τόν δυστυχισμένο μου τόν Κυπριανό !... Πάλι καλά που δέν πέθανε και τ' μικρό !... 'Εσι, τ' άντεάχιστον μάζ μένει και τ' παιδί του, σάρκα από τήν σάρκα του, κάτι από τόν ίδιο τόν έαυτό του !... Κί' αυτό τ' μικρό, με τήν περιποίησή που θά τοίχομαι, έννοια σου, και θά ζήση πολλά χρόνια !...

Κί' ή ζωή ξαναπήρε τ' δρόμο της. 'Η μαραμένη έκείνη γυναικεία καρδιά είχε πάλι κάτι ν' αγαπά. Και δέν ζητούσε τίποτε γρηγορότερα...

Μ. ΖΑΜΑΚΟΪΣ



—Τ' είν' αυτό τ' χτικιάρικο ;... ρώτησε ή κ. 'Ορτελαίν.